

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยยี่สิบแปด

ความสำคัญเชิงพยากรณ์ของบัพติศมาของพระคริสต์และการทดลอง:
การเปิดเผยลักษณะของมหาอำนาจสามแห่งของโลก

Jeff Pippenger
2024-03-10

การประทับตราเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปดได้เสด็จลงมา
การเสด็จลงมาของท่านนั้นมีแบบอย่างไว้โดยการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบเมื่อวันที่ 11
สิงหาคม ค.ศ. 1840 และโดยการเสด็จลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคราวที่พระคริสต์ทรงรับบัพติศมา การ
รับบัพติศมาของพระคริสต์ชี้ล่วงหน้าไปถึงฝนชุกปลายฤดูที่เสด็จลงมาเมื่ออาคารใหญ่โตของนครนิวยอร์กถูกท
ลายลง ฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบนได้เริ่มต้นขึ้น และในเวลาเดียวกันนั้นฤทธิ์อำนาจจากเบื้องล่าง (บ่อก้นเหว)
ก็จะถูกสำแดงด้วย เพราะพระวาระของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลวเลย

เมื่อพระคริสต์ทรงรับบัพติศมาแล้ว
พระองค์ก็เสด็จเข้าไปในถิ่นทุรกันดารทันทีและทรงอดพระกระยาหารเป็นเวลาสี่สิบวัน หลังจากนั้น
พระองค์ทรงถูกซาตานทดลองด้วยการทดลองสามประการ การทดลองทั้งสามประการนั้นต่างเป็นตัวแทนของล
ักษณะสำคัญของอำนาจทั้งสามที่นำโลกไปสู่อาร์มาเกดดอน การทดลองทั้งสามนั้นคือ ความเยอหยิ่ง
ซึ่งเป็นลักษณะของพญานาค ความอยากอาหาร ซึ่งเป็นลักษณะของสัตว์ร้าย และความอวดดีสว่างเกิน
ซึ่งเป็นลักษณะของผู้พยากรณ์เท็จ
ความเยอหยิ่งและการยกตนเองขึ้นสูงนั้นมีลูซิเฟอร์เป็นภาพแทนในคำพรรณนาคลาสสิกของอิสยาห์.

โอ ลูซิเฟอร์ บุตรแห่งอรุณ เจ้าตกจากฟ้าสวรรค์ลงมาได้อย่างไร! เจ้าถูกโค่นลงถึงพื้นดิน
ผู้ซึ่งกระทำให้บรรดาประชาชาติอ่อนกำลังลงได้อย่างไร! เพราะเจ้าได้กล่าวไว้ในใจของเจ้าว่า
เราจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ เราจะยกบัลลังก์ของเราให้สูงกว่าดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า
เราจะนั่งอยู่บนภูเขาแห่งที่ประชุม ณ ที่สุดแดนเหนือ เราจะขึ้นไปเหนือความสูงของหมู่เมฆ
เราจะเหมือนองค์ผู้สูงสุด แต่เจ้าจะถูกนำลงไปยังแดนนรก ถึงที่ลึกที่สุดแห่งเหวลึก
บรรดาผู้ที่เห็นเจ้าจะเพ่งมองเจ้าอย่างพิณิจ และใครครวญถึงเจ้า โดยกล่าวว่า
นี่หรือคือผู้คนที่ทำให้แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือน ที่ได้เขยิบบรรดาราชอาณาจักร อิสยาห์ 14:12-16.

ห้าครั้งที่ลูซิเฟอร์ประกาศในใจของตนว่า “ข้าจะ” ซาตาน ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยได้ชื่อว่า “ผู้ถือแสงสว่าง” (Lucifer)
แต่บัดนี้มีความมืดที่เขาก่ออยู่นั้น คือผู้นั้น “ที่ได้สิ้นคลอนบรรดาประชาชาติ” ในเชิงคำพยากรณ์
เขาถูกเชื่อมโยงกับ “บรรดาประชาชาติ” เพราะเขาเป็นผู้นำแห่งสมาพันธ์รัฐอันชั่วร้ายของบรรดาประชาชาติ
และสมาพันธ์รัฐของพ่อค้าซึ่งระบุไว้ในพระธรรมวิวรรณ์ บทที่สิบเจ็ดและสิบแปด

“บรรดาภคัตริย์ ผู้ปกครอง และเจ้าเมืองทั้งหลาย ได้ประทับตราแห่งปฏิบัติพระคริสต์ไว้เหนือตนเอง และถู
กพรรณนาไว้ว่าเป็นพญานาคผู้ซึ่งออกไปกระทำสงครามกับธรรมิกชน—กับผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระ
เจ้า และมีความเชื่อของพระเยซู” Testimonies to Ministers, 38.

ในการรับบัพติศมาของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมา
เป็นภาพลักษณ์เชิงพยากรณ์ถึงช่วงหลังวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ภายหลังจากการรับบัพติศมาของพระองค์
ซาตานได้ทดลองพระคริสต์โดยเสนอที่จะมอบอำนาจซึ่งซาตานใช้ปกครองบรรดาอาณาจักรของโลกแก่พระอง
ค์ เพราะเมื่ออาดัมล้มลง ในบาป ซาตานก็ได้กลายเป็นผู้ครอบครองอาณาจักรทั้งหลายของโลก】 【.

และมารได้พาพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาสูง
และสำแดงบรรดาอาณาจักรทั้งสิ้นของโลกแก่พระองค์ในชั่วขณะเดียว และมารได้ทูลพระองค์ว่า
“อำนาจทั้งสิ้นนี้และสง่าราศีของอาณาจักรเหล่านี้ เราจะยกให้แก่ท่าน เพราะสิ่งเหล่านี้ได้ถูกมอบไว้แก่เรา
และเราปรารถนาจะยกให้แก่ผู้ใดก็ตามที่อยากได้ ถ้าท่านจึงจะนมัสการเรา สิ่งทั้งสิ้นนี้ก็จะเป็นอย่างของท่าน”
และพระเยซูทรงตอบมันว่า “อย่าขาดาน จงถอยไปข้างหลังเราเถิด เพราะมีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า
‘จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียวเท่านั้น’” ลูคา 4:5-8

ลักษณะสำคัญสองประการของโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปา (สัตว์ร้าย) คือการล่วงประเวณีของนาง และ
“อาหาร” กับเครื่องดื่มอาบยาพิษที่นางแจกจ่ายแก่ผู้อื่น

ถึงกระนั้น เรามีข้อความบางประการที่จะกล่าวโทษเจ้า คือว่าเจ้ายอมให้หญิงนั้นคือเยเซเบล
ผู้ซึ่งเรียกตนเองว่าเป็นผู้เผยพระวจนะ สอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้กระทำการล่วงประเวณี
และให้กินสิ่งที่ถวายแก่รูปเคารพ วิวรณ์ 2:14

“อาหาร” และเครื่องดื่มที่นางจัดหาให้ นั่น คือคำสอนเท็จของนาง

“บาปใหญ่ที่ทรงกล่าวโทษบาบิโลนคือ นางได้
‘กระทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วอันเกิดจากการล่วงประเวณีของนาง’
ถ้ายแห่งความมึนเมาซึ่งนางยื่นให้แก่ชาวโลกนั้น เป็นสัญลักษณ์แทนคำสอนเท็จที่นางได้รับไว้
อันเป็นผลมาจากการเชื่อมสัมพันธ์อันมิชอบด้วยกฎหมายของนางกับบรรดาผู้ยิ่งใหญ่แห่งแผ่นดินโลก”
The Great Controversy, 388.

สัตว์ร้ายแห่งคาทอลิกก็ล่อลวงโลกด้วยเวทมนตร์คาถาของนางด้วยเช่นกัน
ซึ่งเป็นสิ่งที่รับเข้าไปภายในอีกครึ่งหนึ่ง.

และแสงแห่งตะเกียงจะไม่ส่องในเจ้าอีกต่อไปเลย
และจะไม่ได้ยินเสียงของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไปเลย
เพราะว่าพ่อค้าทั้งหลายของเจ้าเป็นบรรดาผู้ยิ่งใหญ่แห่งแผ่นดินโลก
เพราะว่าประชาชาติทั้งสิ้นถูกล่อลวงด้วยเวทมนตร์ของเจ้า วิวรณ์ 18:23

คำภาษากรีกที่แปลว่า “เวทมนตร์คาถา” คือ pharmakeia ซึ่งหมายถึงยา ถ้วยทองคำในมือของนางนั้น
ไม่เพียงเป็นถ้วยสำหรับดื่มเหล้าองุ่นเท่านั้น
แต่ยังเป็นถ้วยที่ใช้ปรุงและแจกจ่ายน้ำยาทางการแพทย์อันมีฤทธิ์เวทมนตร์ของนางด้วย ในโลกสมัยใหม่ทุกวันนี้
น้ำยาอันมีฤทธิ์เวทมนตร์เหล่านั้นถูกส่งผ่านทางเข็มฉีดยา มากกว่าจะผ่านถ้วย
เมื่อชาตานปรากฏหลังจากกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น เขาจะกระทำการอัศจรรย์แห่งการรักษาโรค
การอัศจรรย์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำยาและคำสอนเท็จของสันตะสำนัก
ได้ถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์ไว้โดยชาตานที่บอกให้พระคริสต์ทรงกระทำการอัศจรรย์
เปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปัง

ประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ทั้งก่อนและหลังการออกกฎหมายวันอาทิตย์มีลักษณะเช่นเดียวกัน
ช่วงเวลาแห่งการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายสำหรับแอดเวนติสต์ซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา
เป็นแบบอย่างของช่วงเวลาแห่งการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายสำหรับทั่วทั้งโลก นี่คือเหตุที่เราได้รับแจ้งว่า
“วิกฤตการณ์เดียวกันนี้จะมาถึงประชากรของเราในทุกส่วนของโลก”

การอัศจรรย์แห่งการรักษาโรคโดยชาตานซึ่งชาตานกระทำภายหลังการออกกฎหมายวันอาทิตย์
เป็นภาพแทนของ “เวทมนตร์คาถา”
แห่งสิ่งที่เรียกว่าเวทมนตร์ซึ่งถูกยึดเยียดให้ยอมรับตลอดช่วงประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ.

2001 พระเยซูตรัสว่า “มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาไม่ได้ แต่ด้วยพระวจนะทุกคำของพระเจ้า” “อาหาร” ของโรมคือธรรมประเพณีและจารีตซึ่งนางยกไว้เหนือพระวจนะของพระเจ้า

“ในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลานี้ในสหรัฐอเมริกา เพื่อให้สถาบันและแบบแผนปฏิบัติของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากรัฐนั้น โปรเตสแตนต์ทั้งหลายกำลังดำเนินตามรอยเท้าของพวกโรมันคาทอลิก ยิ่งกว่านั้น พวกเขากำลังเปิดประตูให้สันตะปาปากลับมาครอบครองอำนาจสูงสุดในอเมริกา โปรเตสแตนต์อีกครั้ง ซึ่งเป็นอำนาจที่นางได้สูญเสียไปแล้วในโลกเก่า และสิ่งที่ทำให้การเคลื่อนไหวนี้มีความสำคัญยิ่งขึ้นก็คือความจริงที่ว่าวัตถุประสงค์สำคัญที่มุ่งหมายไว้ นั้น คือการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์—ซึ่งเป็นธรรมเนียมที่มีต้นกำเนิดจากโรม และซึ่งโรมอ้างว่าเป็นเครื่องหมายแห่งอำนาจของตน จิตวิญญาณของสันตะปาปา—จิตวิญญาณแห่งการคล้อยตามธรรมเนียมของโลก การยกย่องเทิดทูนจารีตประเพณีของมนุษย์ให้อยู่เหนือพระบัญญัติของพระเจ้า—กำลังแผ่ซ่านเข้าสู่คริสตจักรทั้งหลายของโปรเตสแตนต์ และกำลังชักนำพวกเขาให้กระทำงานเดียวกันในการยกชูวันอาทิตย์ ซึ่งสันตะปาปาได้กระทำมาก่อนหน้าพวกเขา” *The Great Controversy*, 573.

ธรรมเนียมและจารีตประเพณีคือ “อาหาร” ทางหลักคำสอนซึ่งสัตว์ร้ายนั้นนำมาแทนพระวจนะของพระเจ้า เพื่อมันจะได้ยกชูการบูชารูปเคารพแบบนอกศาสนาของตนขึ้น.

“เราไม่อาจเห็นได้เลยว่าคริสตจักรโรมันจะชำระตนให้พ้นจากข้อกล่าวหาเรื่องการบูชารูปเคารพได้อย่างไรจริงอยู่ นางอ้างว่าถวายนมัสการพระเจ้าผ่านรูปเหล่านี้; ชาวอิสราเอลก็ได้กระทำเช่นนั้นเมื่อพวกเขาก็กราบต่อหน้าลูกวัวทองคำ แต่พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ลุกโพล่งขึ้นต่อพวกเขา และคนจำนวนมากถูกประหาร พระเจ้าทรงประกาศว่าพวกเขาเป็นผู้นอกศาสนาและเป็นผู้บูชารูปเคารพ และบันทึกฉบับเดียวกันนี้ก็ถูกจดไว้ในวันนี้ในหนังสือแห่งสวรรค์ต่อบรรดาผู้ที่กราบไหว้รูปของนักบุญและบุคคลที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์”

“และนี่คือศาสนาซึ่งพวกโปรเตสแตนต์กำลังเริ่มมองดูด้วยความพอใจอย่างยิ่ง และในที่สุดจะรวมเข้ากับนิกายโปรเตสแตนต์ แต่กระนั้น การรวมกันนี้จะมีได้เกิดขึ้นโดยการเปลี่ยนแปลงในฝ่ายคาทอลิก เพราะโรมไม่เคยเปลี่ยนแปลง นางอ้างว่าปราศจากความผิดพลาด ฝ่ายที่จะเปลี่ยนแปลงคือโปรเตสแตนต์ การยอมรับแนวความคิดเสรีนิยมของฝ่ายนี้จะนำไปสู่จุดที่สามารถจับมือกับคาทอลิกได้ ‘พระคัมภีร์พระคัมภีร์ คือรากฐานแห่งความเชื่อของเรา’ เป็นเสียงร้องของพวกโปรเตสแตนต์ในสมัยของลูเทอร์ ขณะที่ฝ่ายคาทอลิกร้องว่า ‘บรรพชน, ธรรมเนียม, จารีตประเพณี’ บัดนี้ โปรเตสแตนต์จำนวนมากพบว่าเป็นการยากที่จะพิสูจน์หลักข้อเชื่อของตนจากพระคัมภีร์ และกระนั้นพวกเขาก็ไม่มีความกล้าหาญทางศีลธรรมที่จะยอมรับความจริงซึ่งเกี่ยวข้องกับไม้กางเขน ดังนั้น พวกเขาจึงกำลังรับแรงมาสู่จุดยืนของคาทอลิก และโดย ใช้ข้อโต้แย้งที่ดีที่สุดเท่าที่ตนมีเพื่อหลีกเลี่ยงความจริง ก็อ้างคำพยานของบรรพชน รวมทั้งธรรมเนียมและข้อบัญญัติของมนุษย์ ใช่แล้ว โปรเตสแตนต์แห่งศตวรรษที่สิบเก้ากำลังเข้าใกล้คาทอลิกอย่างรวดเร็วในความไม่เชื่อของพวกเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ แต่ในวันนี้ ยังมีห้วงเหวที่กว้างใหญ่ระหว่างโรมกับโปรเตสแตนต์แบบของลูเทอร์ แครนเมอร์ ริดลีย์ ฮูเปอร์ และกองทัพอันสง่าแห่งบรรดามรณสักขี อย่างกว้างขวางเพียงนั้น ดั่งที่เคยมีอยู่เมื่อบุรุษเหล่านี้ได้ประกาศการคัดค้านซึ่งทำให้พวกเขาได้รับนามว่าโปรเตสแตนต์”

“พระคริสต์ทรงเป็นโปรเตสแตนต์ พระองค์ทรงคัดค้านการนมัสการตามแบบพิธีของชนชาติยิว ผู้ซึ่งปฏิเสธพระดำริของพระเจ้าที่มีต่อพวกตนเอง พระองค์ตรัสแก่เขาว่า

เขาสอนบัญญัติของมนุษย์ให้เป็นหลักคำสอน และว่าเขาเป็นคนเสแสร้งและหน้าซื่อใจคด
ดูจุ่มองค์ที่ฉาบขาว ซึ่งภายนอกดูงดงาม แต่ภายในเต็มไปด้วยมลทินและความน่าเบื่อ
บรรดานักปฏิรูปสืบย้อนไปถึงพระคริสต์และพวกอัครทูต
พวกเขาได้ออกมาและแยกตนออกจากศาสนาที่มีแต่รูปแบบและพิธีการ
ลูเทอร์และผู้ติดตามของเขามีได้คิดค้นศาสนาที่ได้รับการปฏิรูปขึ้น
พวกเขาเพียงแต่ยอมรับศาสนานี้ที่พระคริสต์และพวกอัครทูตได้นำเสนอไว้
พระคัมภีร์ทรงเสนอแก่เราให้เป็นเครื่องชี้นำที่เพียงพอ แต่พระสันตะปาปาและผู้ปฏิบัติงานของเขา กลับนำ
พระคัมภีร์นั้นไปให้พ้นจากประชาชนประหนึ่งว่าเป็นคำสาป
เพราะพระคัมภีร์นั้นเปิดโปงการเสแสร้งของพวกเขา และตำหนิการบูชารูปเคารพของพวกเขา” Review
and Herald, June 1, 1886.

การอัศจรรย์แห่งการรักษาโรค ซึ่งเป็นรากฐานของลัทธิวิญญาณนิยม คือสินค้าหลักและธุรกิจของนาง

หลายคนพยายามอธิบายปรากฏการณ์ทางวิญญาณ โดยยกให้ทั้งหมดเป็นเพียงการฉ้อฉลและกลอุบายทาง
มือของคนทรงเท่านั้น

แต่แม้จะเป็นความจริงที่ว่าผลแห่งการล่อลวงด้วยเล่ห์กลนั้นมักถูกนำมาแอบอ้างว่าเป็นการสำแดงที่แท้จริง
ก็ยังมีสำแดงอำนาจเหนือธรรมชาติที่เด่นชัดเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน

การเคาะอันลึกลับซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของลัทธิทรงวิญญาณสมัยใหม่นั้น

มิใช่ผลของกลอุบายหรือความเจ้าเล่ห์ของมนุษย์ หากแต่เป็นการกระทำโดยตรงของทูตสวรรค์ชั่ว

ซึ่งด้วยวิธีนี้พวกมันได้ชักนำเอาการลวงอันทำลายวิญญาณที่ประสบความสำเร็จที่สุดประการหนึ่งเข้ามา

หลายคนจะถูกดักจับไว้ด้วยความเชื่อที่ว่าลัทธิทรงวิญญาณเป็นเพียงการหลอกลวงของมนุษย์เท่านั้น

เมื่อพวกเขาต้องเผชิญหน้ากับการสำแดงต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาไม่อาจไม่ถือว่าเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติได้

พวกเขาจะถูกหลอกลวง และจะถูกชักนำให้ยอมรับสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า!

“บุคคลเหล่านี้มองข้ามคำพยานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการอัศจรรย์ซึ่งซาตานและบรรดาตัวแทนของมันได้
กระทำ โดยอาศัยความช่วยเหลือจากซาตาน

บรรดาหมอผีของฟาโรห์จึงสามารถเลียนแบบพระราชกิจของพระเจ้าได้

เปาโลเป็นพยานว่าก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

จะมีการสำแดงฤทธิ์อำนาจของซาตานในลักษณะทำนองเดียวกัน

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมีสิ่งนี้นำหน้า คือ ‘การมาของผู้ที่ติดตามการกระทำของซาตาน

พร้อมด้วยฤทธิ์เดชทั้งสิ้น และหมายสำคัญ และการอัศจรรย์อันเทียมเท็จ และอุบายอธรรมทุกอย่าง’ 2

เธสะโลนิกา 2:9,10 และอัครทูตยอห์น

เมื่อบรรยายถึงฤทธิ์อำนาจแห่งการทำการอัศจรรย์ซึ่งจะปรากฏขึ้นในยุคสุดท้าย ก็ประกาศว่า

‘มันทำการอัศจรรย์อย่างยิ่ง ถึงกับทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย

และมันล่อลวงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยการอัศจรรย์เหล่านั้นซึ่งมันได้รับอำนาจให้กระทำ’

วิวรณ์ 13:13, 14 มิใช่เพียงการหลอกลวงตบตาเท่านั้นที่มีการพยากรณ์ไว้ ณ ที่นี้

มนุษย์ทั้งหลายถูกล่อลวงด้วยการอัศจรรย์ซึ่งบรรดาตัวแทนของซาตานมีอำนาจกระทำได้

มิใช่ด้วยสิ่งทีพวกมันเพียงสร้างทำว่ากระทำได้” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 553.

คำสอนเท็จที่ก่อร่างขึ้นบนธรรมเนียมและประเพณีทั้งหลาย การสำแดงปาฏิหาริย์แบบทรงวิญญาณ

อุตสาหกรรมการแพทย์เชิงพาณิชย์ที่เป็นของปลอม

และการผสมผสานระหว่างกลศาสตร์จักรกับกลการปกครองของรัฐ

ล้วนเป็นลักษณะทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายแห่งคาทอลิก ความเยอหยิ่งเป็นลักษณะประจำของอำนาจแห่งพญามังกร ค

ความอวดดีโดยปราศจากมูลเป็นลักษณะประจำของผู้เผยพระวจนะเท็จแห่งโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมถอยจากความ

ซื่อ.

และพระเยซู ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับจากแม่น้ำจอร์แดน และทรงถูกพระวิญญาณนำเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทรงถูกมารทดลองอยู่สี่สิบวัน และในวันเหล่านั้นพระองค์มิได้เสวยสิ่งใดเลย ครั้นสิ้นวันเหล่านั้นแล้ว ภายหลังพระองค์ก็ทรงหัว และมารได้ทูลพระองค์ว่า ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงส่งศิลานี้ให้กลายเป็นขนมปังเถิด และพระเยซูตรัสตอบมันว่า มิเขียนไว้ว่า มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวหาไม่ได้ แต่ด้วยพระวจนะทุกคำของพระเจ้า ลูคา 4:1-4.

คำว่า “การสันนิษฐานโดยผลการ” เป็นคำนามที่หมายถึงการกระทำหรือกรณีของการถือเอาว่าสิ่งหนึ่งเป็นความจริง โดยปราศจากหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ที่เพียงพอ ทั้งยังเกี่ยวข้องกับการตัดสินหรือการลงข้อสรุปโดยอาศัยข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่เพียงพออีกด้วยการสันนิษฐานโดยผลการยังอาจสื่อถึงความมั่นใจในข้อสันนิษฐานของตนในระดับหนึ่ง แม้ว่าความมั่นใจนั้นอาจไม่มีเหตุอันสมควรรองรับอย่างครบถ้วนก็ตาม

โปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อได้ยอมรับวันอาทิตย์ว่าเป็นวันนมัสการของพระเจ้า โดยปราศจากหลักฐานใด ๆ จากพระวจนะของพระเจ้าที่จะสนับสนุนแนวคิดอันผิดพลาดนั้น และพวกเขากระทำเช่นนั้นทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แก่ใจและประกาศตนว่าเป็นโปรเตสแตนต์ ซึ่งมีคติพจน์ว่า “พระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น” หรือดังที่มาร์ติน ลูเทอร์ได้ประกาศไว้ว่า “Sola Scriptura!” พวกเขาเลือกที่จะยอมรับสิ่งนี้โดยอาศัยประเพณีและธรรมเนียมของคริสตจักรโรมัน หรืออาจเพียงเพราะถือว่าเป็นมรดกที่ได้รับสืบทอดมาจากบรรพบุรุษของตน เมื่อเสียงร้องอันดังกล้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามดังขึ้น ความจริงที่ว่าไม่มีเหตุอันชอบธรรมใด ๆ เลยจากพระคัมภีร์สำหรับการนมัสการดวงอาทิตย์จะถูกเปิดเผยอย่างชัดเจน และจากนั้นบรรดาผู้ที่ยังคงยึดมั่นอยู่ในข้อสันนิษฐานอันผิดพลาดของตนก็จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย.

“หากความสว่างแห่งความจริงได้ถูกนำเสนอแก่ท่าน เปิดเผยให้ท่านเห็นวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ และแสดงให้เห็นว่าในพระวจนะของพระเจ้าไม่มีรากฐานสำหรับการถือวันอาทิตย์เลย แต่ท่านยังคงยึดติดอยู่กับวันสะบาโตเทียมเท็จ ปฏิเสธที่จะรักษารวันสะบาโตซึ่งพระเจ้าทรงเรียกว่า ‘วันบริสุทธิ์ของเรา’ ให้บริสุทธิ์ ท่านก็ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น เมื่อใดสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น?—เมื่อท่านเชื่อฟังกฤษฎีกาที่บัญชาให้ท่านหยุดจากการงานในวันอาทิตย์และนมัสการพระเจ้า ทั้งที่ท่านรู้อยู่แล้วว่าไม่มีแม้แต่คำเดียวในพระคัมภีร์ที่แสดงว่าวันอาทิตย์เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากวันทำงานธรรมดา ท่านก็ยินยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และปฏิเสธตราประทับของพระเจ้า หากเราได้รับเครื่องหมายนั้นไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเรา การพิพากษาทั้งหลายที่ได้ประกาศไว้ต่อบรรดาผู้ไม่เชื่อฟังจะต้องตกเหนือเรา แต่ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นถูกประทับไว้บนบรรดาผู้ที่รักษารวันสะบาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยสำนักผิดชอบ” Review and Herald, April 27, 1911.

จุดอ่อนของพรรครีพับลิกันตามที่เข้าใจกันโดยทั่วไป คือความเต็มใจของพวกเขาที่จะสันนิษฐานว่าคู่แข่งทางการเมืองของตนมีความยุติธรรมและซื่อสัตย์ ทั้งที่ผลซึ่งปรากฏจากพรรคเดโมแครตได้เปิดเผยอย่างชัดเจนว่าพวกเขาเป็นบุตรของบิดาแห่งความมูสา พรรครีพับลิกันรับคำของคู่แข่งทางการเมืองของตนอย่างต่อเนื่องและซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทั้งที่ได้มีการแสดงให้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่าว่าคู่แข่งของพวกเขาไม่เคยรักษาคำพูดของตนเลย พวกเขาฉายแรงจูงใจอันซื่อสัตย์ไปยังผู้ที่ได้สาแดงซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าไม่มีเหตุอันสมควรใด ๆ ที่จะรองรับการคาดคะเนอันบกพร่องของพรรครีพับลิกันเกี่ยวกับความซื่อสัตย์และคุณธรรมที่คาดหวังไว้ เป็นความจริงด้วยเช่นกันว่ารีพับลิกันจำนวนมากปฏิเสธที่จะยืนยันหยัดในหลักการเพราะผลประโยชน์ทางการเงินส่วนตัว หรือเพราะพฤติการณ์ลับอันผิดศีลธรรมที่เปิดช่องให้พวกเขาถูกชกไขว้ได้โดยง่าย

แต่คุณลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหลักของพรครีพับลิกันคือความถือดีโดยพลการ

คุณลักษณะแห่งความโอหังโดยพลการ

ซึ่งถูกกำหนดหมายไว้เชิงพยากรณ์ในหมู่โปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ นั่นเอง
ที่เปิดทางให้พวกเขาแสวงอ้างว่าตนได้ยืนอยู่บนจุดยืนทางศีลธรรมและการเมืองที่สูงส่งกว่า
ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาได้สละความรับผิดชอบฝ่ายพลเมืองของตนไป
ภายใต้ความคาดหวังอันว่างเปล่าว่าคู่ต่อสู้ทางการเมืองจะรักษาคำพูดของตน
คำนิยามของความวิกลจริตที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายก็คือ การพยายามทำสิ่งเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่า
ขณะเดียวกันก็คาดหวังว่าจะได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างออกไป กระนั้น
พรครีพับลิกันกลับโต้แย้งว่าเป็นพรรคเดโมแครตต่างหากที่ได้ติดเชื่อแห่งความวิกลจริต
ดังที่สำแดงออกในความเกลียดชังที่พวกเขามีต่อทรัมป์

ถึงกระนั้น ความวิกลจริตของพรครีพับลิกันก็ปรากฏให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อพวกเขาขอรับการประนีประนอม
ภายใต้ข้ออ้างว่าการประนีประนอมเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนิติบัญญัติ
ขณะที่การประนีประนอมทางการเมืองของพวกเขา ซึ่งพวกเขาอ้างว่าตั้งอยู่บนหลักการของ
"กระบวนการนิติบัญญัติ" นั้น กลับกระทำขึ้นกับกลุ่มคนที่ไม่เคยประนีประนอมเลย พรรคเดโมแครตจะยอมถอย
ในกระบวนการทางการเมืองก็ต่อเมื่อถูกจำกัดไว้อย่างเต็มที่ด้วยจำนวนเสียงที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น
พวกเขาไม่เคยแสดงหลักฐานว่าทำงานเพื่อหาจุดกึ่งกลางอย่างแท้จริงผ่านกระบวนการทางการเมือง
ความวิกลจริตของพรครีพับลิกันอยู่ที่ความคาดหวังในแง่ดีต่อผู้อื่นซึ่งไร้เหตุอันสมควรโดยสิ้นเชิง
และพวกเขาก็มีความคาดหวังเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า

โดยทว่าหมั่นอย่างยิ่ง คนส่วนใหญ่ที่สนับสนุนโดนัลด์ ทรัมป์จะยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่ว่า
คุณลักษณะที่เลวร้ายที่สุดของทรัมป์คือความเต็มใจของเขาที่จะยอมรับมนุษย์ให้เป็นผู้สนับสนุนวาระของเขา
ทั้งที่หลักฐานที่มีอยู่ชี้ชัดว่าการตัดสินใจเลือกเช่นนั้นของทรัมป์เป็นการอวดอ้างเกินขอบเขตโดยสิ้นเชิง
การอวดอ้างเกินขอบเขตเป็นลักษณะเชิงพยากรณ์ของโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ
ซาตานทดลองพระคริสต์โดยการอ้างพระคัมภีร์ แต่ในการกระทำเช่นนั้น
ซาตานได้บิดเบือนข้อความตอนนั้น ให้กลายเป็นการทดสอบที่ไร้มูลอันชอบธรรมและขัดต่อพระคัมภีร์

แล้วมันจึงพาพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และให้ประทับอยู่นยอดพระวิหาร แล้วทูลพระองค์ว่า
ถ้าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ก็จงทอดพระองค์ลงไปจากที่นี่เถิด เพราะมีคำเขียนไว้ว่า
พระองค์จะทรงบัญชาทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์ในเรื่องพระองค์ เพื่อคุ้มครองพระองค์ไว้
และทูตสวรรค์เหล่านั้นจะประคองพระองค์ไว้ในมือของเขา เกรงว่าเมื่อใดพระบาทของพระองค์จะกระแทบหิน
และพระเยชูตรัสตอบมันว่า มีคำกล่าวไว้ว่า อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน ลูคา 4:9-12

เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์จะมาถึงในไม่ช้านั้นประกาศใช้ ผู้ที่เป็นโปรเตสแตนต์ในสหรัฐอเมริกาจะเป็นฝ่ายนำพา
ระบอบซาตานพระคัมภีร์ที่ให้หยุดจากการงานในวันสะบาโตมาบิดเบือน และเปลี่ยนพระบัญชาที่ให้มนุษย์นมัสการ
การพระเจ้าในวันสะบาโตวันที่เจ็ดให้กลายเป็นข้อบังคับที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นว่า
แท้จริงแล้วมนุษย์จำต้องนมัสการในวันแห่งดวงอาทิตย์ของลัทธินอกศาสนา พวกเขาจะบิดเบือนข้อความตอนหน
ึ่งในพระคัมภีร์ให้กลายเป็นบททดสอบที่ไร้เหตุอันสมควรและปราศจากหลักฐานจากพระคัมภีร์.

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

"ข้าพเจ้าเห็นว่าสัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขานั้นมีปากของมังกร และอำนาจของมันอยู่ที่ศีรษะของมัน
และกฤษฎีกาจะออกมาจากปากของมัน แล้วข้าพเจ้าเห็นมารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลาย;
ว่ามารดานั้นมิใช่บรรดาบุตรสาวทั้งหลาย หากแต่แยกออกและแตกต่างจากพวกเธออย่างชัดเจน
นางมีวาระของนางแล้ว และวาระนั้นก็ผ่านพ้นไปแล้ว และบรรดาบุตรสาวของนาง คือ

นิกายนิกายโปรเตสแตนต์ทั้งหลาย

เป็นลำดับถัดมาที่จะก้าวขึ้นสู่เวทีและแสดงออกซึ่งจิตใจอย่างเดียวกันกับที่มารดาเคยมี เมื่อมารดาชมเหงวิสุทธิชนทั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อมารดากำลังเสื่อมถอยลงในอำนาจ บุตรสาวทั้งหลายก็กำลังเติบโตขึ้น และในไม่ช้าพวกเธอจะใช้อำนาจซึ่งมารดาเคยใช้มาก่อน”

“ข้าพเจ้าเห็นว่าคริสตจักรแต่เพียงในนามและแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนาม

จะทรยศต่อเราเช่นเดียวกับยูดาส

โดยจะมอบเราไว้แก่พวกคาทอลิกเพื่อให้ได้มาซึ่งอิทธิพลของพวกเขาในการต่อต้านความจริง

แล้ววิสุทธิชนทั้งหลายจะเป็นชนชาติที่คลุมเครือ ไม่เป็นที่รู้จักในหมู่คาทอลิกมากนัก แต่คริสตจักรต่าง ๆ

และแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนามซึ่งรู้จักความเชื่อและธรรมเนียมของเรา

(เพราะพวกเขาเกลียดชังเราเนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต เพราะพวกเขาไม่อาจโต้แย้งหักล้างเรื่องนั้นได้) จะทร

ยศต่อวิสุทธิชนทั้งหลายและกล่าวโทษพวกเขาต่อพวกคาทอลิกว่าเป็นผู้ที่เพิกเฉยต่อบัญญัติสถาบันของป

ระชาชน กล่าวคือ พวกเขาก็คือรักษาวันสะบาโตและไม่ถือวันอาทิตย์”

“แล้วพวกคาทอลิกจะเร่งเร้าให้พวกโปรเตสแตนต์ดำเนินการต่อไป และออกกฤษฎีกาว่า

ทุกคนที่ไม่ยอมถือรักษาวันแรกของสัปดาห์แทนวันที่เจ็ดจะต้องถูกประหาร

และพวกคาทอลิกซึ่งมีจำนวนมากจะยืนอยู่ฝ่ายพวกโปรเตสแตนต์

พวกคาทอลิกจะมอบอำนาจของตนแก่รูปเคารพของสัตว์ร้าย

และพวกโปรเตสแตนต์จะกระทำเช่นที่มารดาของพวกเขาได้กระทำมาก่อนหน้าพวกเขา

เพื่อทำลายธรรมิกชน แต่ก่อนที่กฤษฎีกาของพวกเขาจะก่อให้เกิดหรือบังเกิดผล

ธรรมิกชนจะได้รับการช่วยกู้โดยพระสุรเสียงของพระเจ้า” Spalding and Magan, 1, 2.